

سندرم منیر چیست؟

سندرم منیر یک بیماری مرتبط با اختلالات گوش و دارای سه نشانه‌ی مهم سرگیجه شدید، وزوز گوش و ناشنوایی حسی-عصبی متغیر است.



سندرم منیر یک بیماری مرتبط با اختلالات گوش و دارای سه نشانه‌ی مهم سرگیجه شدید، وزوز گوش و ناشنوایی حسی-عصبی متغیر است.

سن شیوع آن معمولاً 20 تا 60 سالگی است و نسبت ابتلای مردان به زنان بیشتر است.

ابتلای هر دو گوش به این عارضه یکسان است، اما بیماری در 20 درصد موارد دو طرفه است.

علل

علت بیماری هنوز ناشناخته است، اما احتمالاً عواملی مانند اثرات هورمونی و مواد عصبی-شیمیایی غیرطبیعی بر جریان خون، واکنش‌های آلرژیک، بیماری‌های خود ایمنی و سابقه خانوادگی مثبت در بروز این بیماری موثر هستند.

علائم

علائم این بیماری ناشنوایی حسی-عصبی متغیر و پیش رونده، وزوز گوش یا احساس صدای بلند در گوش، احساس پری یا سنگینی در گوش، احساس سرگیجه شدید همراه با استفراغ یا تهوع است.

ولی سه نشانه سرگیجه شدید، وزوز گوش و ناشنوایی حسی-عصبی از مهم‌ترین علائم ابتلا به سندرم منیر است.

سرگیجه معمولاً مشکل اصلی بیماران است، با این حال تا به حال هیچ آزمون تشخیصی قطعی برای این بیماری یافت نشده است.

درمان

درمان در بیماری منیر ابتدا به صورت درمان طبی و دارویی و نهایتاً درمان جراحی است.

از نظر درمان بهتر است به بیمار اطمینان و آرامش دهیم. تجویز یک آرامبخش گاهی به بهبود بیماری کمک می‌کند. اعتقاد بر این است که غذای فرد بی نمک باشد و به جای نمک طعام از کلرور پتاسیم یا کلرور آمونیوم استفاده شود. گاهی اسیدنیکوتینیک نیز مؤثر است. برخی داروهای گروه آنتی هیستامین نیز ممکن است مؤثر واقع شوند.

البته همه این موارد بعد از معاینه بیمار بایستی توسط پزشک معالج و در صورت لزوم تجویز گردد.

رژیم غذایی در این زمینه توصیه می‌شود که در آن مایعات، محدود نیست، اما از آشامیدن آب به مقدار زیاد خودداری شود. پروتئین محدود نیست، اما کلسیم در موارد نیاز و سدیم خوراکی بسیار کم مصرف شود. تمام غذاها بدون نمک مصرف شوند و از تخم مرغ، گوشت و نان بی نمک می‌توان به طور دائم در رژیم غذایی استفاده کرد.

در صورتیکه به درمان‌های دارویی پاسخ منفی داده شود و حملات ناتوان کننده سرگیجه ادامه یابد، از درمان جراحی استفاده می‌شود.

هنگام سرگیجه فرد باید بنشیند یا هنگام درازکشیدن، چشم‌ها را باز نگه دارد و به یک نقطه خیره شود.

بیماری که دچار سندرم منیر است ممکن است به علت سرگیجه‌های متناوب به زمین بیفتد و اتفاقاً همین عارضه، علامت مهم و برجسته بیماری می‌باشد. بیمار احساس می‌کند که اشیاء دور سرش می‌چرخند و اغلب دچار تهوع و استفراغ می‌شود. بیمار همراه با سرگیجه، دچار عرق ریزی زیاد خواهد شد

حملات سرگیجه ممکن است بین چند دقیقه تا حتی چند ساعت طول بکشد و با وزوز گوش و کاهش شنوایی همراه باشد. شروع سرگیجه‌ها ناگهانی است و گاهی شدت سرگیجه به حدی است که بیمار قادر به راه رفتن و ایستادن نیست.

همچنین تشویق بیمار به نوشیدن مایعات و پرهیز از مواد کافئین‌دار مانند نوشابه‌ها، قهوه، چای پررنگ و نهایتاً بهبود وضعیت روانی و اجتماعی در این بیماران با انجام اقدامات موثر توصیه می‌شود.

زمینه‌های بروز یا تشدید بیماری

- آلرژی

اختلالات متابولیکی مثل دیابت

- اختلالات عروقی مانند میگرن

- عفونت‌های ویروسی

- سیفلیس گوش

برای از بین رفتن سرگیجه و احتمال سقوط نکات زیر رعایت شود

در هنگام سرگیجه، دو بالش را در دو طرف سر قرار دهید و چشم‌های خود را ببندید و در محیطی آرام و مناسب قرار بگیرید.

نکاتی جهت کاهش تهوع و استفراغ

- مصرف داروهای ضد تهوع با تجویز پزشک

- رعایت رژیم غذایی

چند نکته

- در این بیماری، اختلال هوشیاری و سردرگمی غیرعادی است. در صورت وجود این علائم باید به فکر علت دیگری بود.

- در این بیماری سرگیجه به صورت ناگهانی بروز می‌کند که در فواصل نامنظم به مدت چند ساعت رخ می‌دهد.

- عده‌ای از بیماران دچار اختلال حرکتی و عدم تعادل می‌شوند.

- وزوز گوش، کوتاه مدت و نوسان دار است.

- معمولاً یک گوش را درگیر می‌کند.

- شانس ابتلا در هر دو گوش یکسان است.

ارتباط سندرم منیر و قند خون

به طور طبیعی مایع موجود در گوش داخلی، در دو حفره‌ی بالونی شکل قرار دارد. کار این مایع، کمک به درک وضعیت سر در فضا است. این کار توسط مجموعه‌ای از گیرنده‌های گوش داخلی که به حرکت حساس هستند انجام می‌شود.

بیماری منیر، تعادل مایع در گوش داخلی را به هم می‌زند. این مایع ایجاد فشار می‌کند که سرانجام موجب پارگی پرده‌ی ظریف گوش داخلی می‌شود. آیا می‌دانید چرا؟

تحقیقات اخیر نشان داده است که بین مقدار قند خون و سندرم منیر رابطه وجود دارد.

انسولین، هورمونی است که مقدار قند خون را کنترل می‌کند. پزشکان دریافته‌اند که این بیماران در خونشان انسولین زیاد دارند که بر اثر آن اختلال در گردش خون پدید می‌آید. به علاوه غذای ناکافی، استعمال دخانیات، نوشیدن الکل و زیاد بودن کلسترول خون، باعث این بیماری می‌شود.

وقتی شما قند فراوان مصرف می‌کنید، قند خونتان به سرعت بالا و پایین می‌رود، آن وقت گوش‌های شما نمی‌توانند خود را با نوسانات قند خون در بدنتان منطبق کنند و در نتیجه شنوایی‌تان کاهش می‌یابد.

از طرفی دیگر، مصرف قند باعث افزایش چربی خون شده و چربی خون باعث غلیظ شدن خون می‌شود و ورود خون را به شریان باریکی که به گوش داخلی خون می‌رساند مختل می‌سازد، بنابراین بهترین شیوه‌ی درمان، کنترل قند خون است.